

LBRIS

We know
books

Editor: Vasile Burlui

Redactor & Coperta: Paul Gorban

Tehnoredactor: Alexandra Uzier

Lector: Traian D. Stănciulescu

Ilustrație copertă: Doina Florea-Nelega

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

NILAYA, SHANTI

Mi se spunea Lemuriana / Shanti Nilaya. - Iași:

Cartea Românească Educațional, 2021

ISBN 978-606-057-128-5

821.135.1-1

Grupul Editorial Cartea Românească Educațional

Copyright © Editura Cartea Românească Educațional, Iași - 2021

Adresa: IAȘI, Bd Ștefan cel Mare și Sfânt, nr. 2 – 700124.

www.ecredu.ro

Shanti Nilaya

Mi se spunea Lemuriana

Cartea Românească
EDUCAȚIONAL

CUPRINS

<i>Prin L'AMOURIA memoriei...</i>	
Prefață de Simona Modreanu.....	5

ÎNTOARCEREA LEMURIENILOR

Ultima noapte în Lemuria.....	9
Facerea Lumii.....	13
În lumea în care ești.....	14
Un Dumnezeu-Dumnezeiță.....	15
I-am spus iubirii	17
Poem verde-alint	18
Sonet.....	19
Să te exist	20
Prin lumi	21
Spre umbra ce tot coase și ești tu	22
Sub linia de-nsumare	23
Floare tracă.....	25
Zamolxiana.....	26
Înțeleptire	27
Eu știu	28
Biserică trăsniță.....	29
Suspîn de silvanit	30

Râsul tău de busuioc și mentă.....	31
Scrisoare de la Săcărâmb	33

ET IN LEMURIA EGO

Din cartea lumilor	35
Toamnă a începuturilor mele	39
A acuarela frunzelor și-a stea	40
Eu pentru tine, încă, poezez	42
Hoții de verde.....	44
Descântul lunilor de vânt.....	46
Sauvignon.....	47
Perle aurii	48
Îmi stai cu iarna la fereastră.....	49
S-arunc zăpada înapoi.....	50
Numai ochii alungind zăpezi.....	51
Crista, iar visezi.....	52
Fii tu	54
Din anul ce s-a dus.....	56
De primăvară relativă.....	58
Amurguri tac.....	59
Vorbesc cu primăvara călătoare	60
Tocmeli de-april	61
Să răsar brândușă.....	62
Vară flămândă de cireșe-amare.....	63
În lumea trejilor	64
Consonantisme	65
Cu fulgii pân' la cer	66
Fântâni albastre	67
De dragoste	68

PRIN EROS ȘI PHILIA, ADUCERE AMINTE

Mi se spunea Lemuriana	69
Prozodică în cerneala ei, iubirea	73
Rondelul unei depărtări	74
Rondelul clipelor astrale	75
Sonet italian.....	76
Geamăn de terține	77
Ai fost vreodată înger? Ai fost flutur...?	78
Și aripi trec	79
Frumusețea ca un spirit liber.....	80
În ochi de cer.....	81
Baladă pentru Monica	82

RITUAL DE ÎMPREUNĂ, AGAPE

Lemuria nuntirilor albastre.....	83
Parte din Tine.....	86
Eterii	87
Catarg fără vânt.....	88
Himeră îngerească.....	90
Iubire din flori de trecut și de mir	91
Și cel mai straniu vieții mesager.....	92
Noi ne-ntâlnim la jumătate	94
Ce foc m-aprinde și ce paie.....	96
Trecerea ta	97
Devanagari.....	98
Îndepărtare.....	99
Mai sunt ca mine și-alți unii	100

L'amouria	101
De ziua Dorului	104
Urside.....	105
Murmurând prin vise	106
Timpul Scrisorilor Mici	108
Vreau să mai trăiesc	110

LEMURIA, PATRIA MEA

Singurătatea ca o hrană	111
În raza Eminescu	114
La șapte și cinspe minute	115
Din rezervația de îngeri.....	117
O mie de semne	118
Interrogatio.....	119
Lașii mor zi de zi, curajoșii o dată	120
Va răspunde-n istorie veacul.....	121
Lockdown.....	122
Nu treceți mai departe!.....	123
Deștelenire.....	125
Din dragoste de țară	126

Post-scriptum la tărâmul nimănui,

de Shanti Nilaya	127
Și dacă totul... Maya?	132

Ultima noapte în Lemuria

A fost o seară și o dimineață,
Cu ziua mijloc de-auriu coral
Scăldat la țarmuri în curenți de viață
Așa trăia cristalul de opal –
El – continent sau inimă lemură
Din focul sacru oamenii-și călea,
Pentru-a clădi ființa cea mai pură
Cu cerul și pământu-asemenea.

Aici își făceau veacul și-adăpostul
Ei, cei descinși din suflete-semințe,
Frumoșii 'nălți cunoscători de rostul
Fără cuvânt ori fără de sentințe,
Descântători întru astrale haruri
Amestecau în gând culori-lumini,
Din care-n sărbători, în cânt de flaut,
Pictau pe pânza mărilor delfini.

Nu, nu aveau nevoie să culeagă
Ori să zdrobească-n pumni, vreun suc să ia,
Ci-și trimiteau efluvii de iubire
Spre pajiști și spre cozile de stea,
Făceau din ele-un soi de hrană-albastră
Cu 'naltul omenește invertit –
A fost o seară și o dimineață
Și-un neam din universul Dhal venit.

Curgeau minuni din toate cele multe,
Trepțe de jad duceau spre templul lor,
Fără trăire joasă ce-ar ascunde
Gând neprieten sau gând luptător,
Intrau pe porți dintr-un metal eteric
Și fete-n arcuiri, dar și băieți...
Câți ani aveau? Cutreierau eonii
Până-n adânc suav de tinereți.

Dar undeva, acolo între ape,
Din imprecizii și necuviințe,
Dintr-o voință de-a-nrobi destine
Ori dintr-a poftei de-a domni dorințe
Atlanți avizi au inventat războiul –
Peste cei pașnici au trimis urgia,
Și până-n noaptea nopților, puhoiul
Le-a scufundat sub undă veșnicia.

A fost o seară și o dimineață
Cu ziua mijloc de-auriu șuvoi;
Pe puntea continentului e viață
Căci timpul curge-n versuri înapoi,
Dar chiar de-ar fi legendă doar să fie,
Dictatul spiritului de graal
Lăsat-a nouă știință, mărturie,
Tăblițele în limba naacal.

Citesc târziu, sfârșitul se sfârșește,
În lumea altor ființe cred, mi-e dor,
Iar cel din urmă semn îmi deslușește:
Întoarcerea lemurienilor...

Facerea Lumii

Căpițele luminilor nu mint,
Își mișcă umbra-n ochii mei arar
Și-n palma-ntinsă pentru-n ultim dar
Îmi pun parfumul verde de pământ.

Nu stă cu strălucire-n nicio boare,
Nu se-ntretaie-n aripă de vânt
Facerea Lumii, lemn de drept cuvânt,
Ci în eter se-apleacă iubitoare.

Și pune-n raza casei nord de sânge,
Sculptură în marama nimănu,
Pe tâmpla săgetată de un cui
Pe care numai pictorul o plânge!

Mă-nchin în gânduri, strop sărat de mare,
Mi-i lumea peste rituri catedrală,
Uit ora, uit menirea ei astrală
Și plec mai sus, Coloană-Trup spre soare...

În lumea în care ești

Trec basme, căruțe și fum
Din coșuri de case-nviate –
Un timp evocat ca și cum
E viața o filă de carte

Pe care mai cresc alb nămeți
Cu oameni rotunzi de zăpadă,
Și zăngăne-argintul sub tălpi
Și-i iarna un soi de baladă.

Doar ochii, doar ochii mă dor,
Cu voie ridic o cortină,
Un abur te-aduce ușor –
Contur abisal pe retină,

Porți rochie lungă și grea,
Aievea șuvițele-ți scuturi
Și iar îmi citești, mama mea,
Poveste din lumea de fluturi.

Beteli irizând moș-crăciuni,
Prin bradul micuț balerine
Ascultă cu mine în rând
Și-s toate făcute de tine,

Silabele-ți murmur poeme,
Le varsă lumina. Persiști
Doar când te privesc printre gene,
În lumea în care... ești!

Un Dumnezeu-Dumnezeiță

Un Dumnezeu odată, Unul,
Visa în nemurirea Lui
Cum grația-și îndreapt-abisul
Spre el – făptura omului –
Înconjurat de crengi în floare
(Fu pentru prima dată visul!)
Cu meri, grădină și cu soare
Crease Domnul paradisul!

Și cioburi de lumină, cioburi
Purtate de-adieri, de vânturi,
Păreau albine, fluturi roiuri,
Glicine, aripi, forme-gânduri,
Luau cu-asalt pe mai departe
Cu sine lumea-n vis să crească
Particula-singurătate,
Preziua cea dumnezeiască!

Și-așa, numind făpturii datul,
 („Adam, să-nstăpânești Cuvântul!”)
A inventat zâmbind sabatul
Și Sărbătoarea și Pământul.

Altundeva – altă neștire –
Alt Dumnezeu rodind ideea,
Alt vis și-o altă nemurire:
„Să facem Om” și-a zis... „Femeia!”
Ca prin istorii de geneză
Mirat de Eva – ce ființă!
Să își dea seama că El însuși
E-un Dumnezeu... Dumnezeiță!

I-am spus iubirii

I-am spus iubirii că n-am gând
Și suflu n-am de nicăieri
Să fiu eu azi ce-a fost ea, ieri,
Cu drepturi pe acest pământ...

Arunc cu cerul tot răsfrânt
Și flori de tei arunc în sus,
Mi-e poezia punct redus
Pe-o palmă de așezământ;

I-am spus iubirii că nu-s eu
De nu mă mai primesc argații,
Cei care sapă constelații
Telurului din Dumnezeu,

Și-am coborât pe scară-n jos,
Călcând cu firea peste vina
C-am îndrăznit să-ntorc rutina
Și îndreptarele... pe dos...

I-am spus iubirii când să mor:
Tot ce-aș fi scris plătesc cu mine –
Cu flori albastre și verbine,
Să nu fiu timpului dator!

Poem verde-alint

Ți-aș scrie poeme în aer cu pene
De pasăre phoenix, din foc reaprins,
Din aripi de flutur sclipind prin poiene,
Ți-aș scrie cu mine pe cerul deschis.

Cu albe cărări, labirinturi ca varul
Ți-aș scrie și uși peste zid aș lăsa,
Prin creanga de măr ce-mi răstoarnă vechi carul
Cu stele pe brațele tale-aș ploua.

Dar când, unde, vai... primăveri s-au prescris
Și nu mai știi drumul de numărul lor,
Ca fost condamnat la iluzie, prins,
Azi strig înspre tine cu glas de cocor.

Mă vezi, eu te văd, să mă-nalț tot mai mult
Iubire-mi răspunzi și întorci pagina...
Tu smulgi din oglinzi rădăcina de lut
Cât zece grădini inflorești, ești a mea.

Și vii! Pasu-ți treci să găsești până-n zori
Ce noapte de noapte contururi urzesc,
Păduri de brândușe și dans de culori
Picturi peste trup, numai eu să-ți citesc.

Dar când, unde, vai... Primăveri s-au prescris
M-apropii de tine ca-n taina dintăi,
Când timpul la zero secunde a nins
Poem verde-alint, pe pământ, ochii tăi...

Sonet

E vreme rece, capul tău se-apleacă
Cu gest plăpând ce nu a spus nimic
Acelor care-n ochiul vieții mic
Nu văd natura scrisului întregă.

Și-ți dai din gând șuvița la o parte
Dantele fac păreri pe chipu-ți dulce,
Din geamul nopții crengile năluce
Scriu taine noi pe necitita carte.

Ce trist privesc la rochia ta lungă!
Brocartul toamnei visurilor mele
Te-arată iar și-apoi mi te alungă,

Când dintr-o dat' se-aud foșnind podele –
Tu, din sclipirea stelelor, prelungă,
Mi-nvii povești... și mă alinți cu ele.